

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Թիմիս, 28 ապրիլի

2 Ե ԽԱՌՆԵՆՔ

Հորիզոնի ներկայ համարում գեներալ Կադմա-
կերպի Մարմին ծանուցումը—հեռագրով մեզ փոխադրված—Պե-
տոգրադում կայանալիք Համազումարի առթիւ Մասկայի Մար-
մինը ծանուցանում է, որ որոշված է բաց անել Համազումարի մա-
յիսի 10-ին Մակայի, միւս կողմից հայ հասարակութեանը յայտնի
է—երեկ իսկ այդ մասին լուր կար մատուի մէջ—որ թիֆլիսի մի
նախաձեռնող Ժողով, մասնակցութեամբ տեղական հայ ընկերութիւն-
ներու և մամուլի ներկայացուցիչներ, որոշել է յետագիւղ Համա-
զումարի բացումը մինչև յունիսի սկիզբները Այդ մասին հեռա-
գրված է Պետրոգրադ, կարծում ենք նաև Մոսկուայ Նախն հեռա-
գրել, ինչպէս հաղորդում են, զրկւած է և Բաղլի ընկերութիւննե-
րի կողմից:

Գարգ է, որ Համազումարը շատ թէ քիչ կատարեալ դարձնելու
համար, պէտք է յետաձգել: Նա չի կարող տեղի ունենալ և ջննել
իր օրակարգի խնդիրները, առաջ մասնակցութեան աջ մարմին-
ները, որոնց ձեռքում կենտրոնացած է փոխադրվածների օգնու-
թեան գործը: Գոյիլի է Մասկայի մեր հայրենակիցները ճշտողը,
բայց նոյնքան դժուար է նրանց տեղեկային ահապարհները՝ անպատ-
ճառ մայիսի 10 ին բաց անելու Համազումարը: Երբ ամեն մի ան-
գամ, վերջապէս, որ կարող ենք մի բան կատարելու պէտք
չիւթի, ազգովին ու համերաշխ ճիշդեցով:

անգամ գերման ծառը անգոր եղաւ
խորտակելու ծրարական յոյժը, որ
զիս կանգնած է գրանիտային ապա-
ռուսի պէս, մեծ-մեծակ, առանց զա-
նակիցների... Ոչինչ չի կարող այն-
քան խոյթել գերմանական գոռոզու-
թեանը, ինչպէս այդ փառաբանը:
Վերջերս երբեք անձնատուր չի լի-
նի—այդպէս է համոզւած ամբողջ
Պարսկաստան—Վերջերս կը դառնայ
օրդակն այս արհաւիրքի պատերազմի
մէջ և թշնամի ստիպւած կը լինի
զէպի այլ կէտեր սեւեռելու իր անհա-
նգիտ հայաւաճը:
Դէպի մեր...

Մի. Վարանգեան

ՄԱՆ ՍԸ

(Վարդաշակ Պալեպեղաւան)

Մարտի 12-ին մեր ընկերներով,
ինչպէս պատշաճ հարմարութեամբ, Բարձ
հողմայտ մըն էինք շրջապատում...
Այդ օր մեր Վարդաշակը պատկե-
ցինք...հոգին հետ:
Նրբ քահանայ աւարտեց աղօթքը,
հոգի գնացին վրան...
Որպէս զի անհոգ հոգը պիտի ու-
տէ, պիտի ծամէ Վարդաշակի ոսկոր-
ները մինչև վերջին բնիկը...
Միշտ վերին բնիկը...
Ու ի՞նչ պիտի ընենք մենք սակէ
նաք, չեմ գիտեր...
Նրբի նորէն կ'ապրենք, երբի նորէն

ՍՈՐ ԶՈՆ ՖԱՆՏԱՏԻԿ ԵՒ ԴՈՒԿԻ-
ՒՈՆ ՆԱՄԱՂԵՐՆԸ

Յամբիկ ու միտած մի մասն:
Կնիւտա թաղեր ու կամարներ՝ կար-
միք աղիւսից հաստ սրենք՝ անկողն
դաստաղանդ: Խորին խորհրդում մեծ
ու փոքր սակաւները կոյտիլ լիքը
թուղջ էլ, ֆրանսիական ու իսպանա-
կան պինները: Պատերի ու թաղերի
ճաճաք ձեւի վրայ նախաճառ չը-
կաներ: Երբեք տեղի վրան զուգ-
թիւններ՝ անկողն ճանկոտած գոր-
կան տառերով: Մարդ ու խոշոր սե-
ղանդներ՝ չարքած ոտներով: Նստա-
թոններ, արձուներ ու իշտաններ
փորագրել կարողաց կոյտ նստոցներով
ու բարձր ու ուղիղ թիկնապակերով
ժամանակից սնացած կաղէ թաղե-
ներին՝ անաղէ, կապարէ, կաւէ և փա-
ռէ լայնփոր թաւեր, բաժաններ ու
գաւաթներ՝ բազմազան չափերի և
զարմանալիք անգամ:

Մարտի 4-ին զինուորումն է,
Բնիկ խորհրդում, սեղանի շուրջը, ու-
րին լայն է սփռւած կիսալուսն մի ճա-
րդէ մոտ—նստած է ազնկատա մի
խուրդ Ռեմբրանդին յատուկ լուսա-
ւորութիւն—լայն զոգրվում մի կէտ
և խորն ու տաք սակերներ: Եւ այդ
սակերներին մէջ հազիւ օրինակ նշառ-
ւած են գիւնդային զարմամբների
ընտելոյն դիմագծերը: Բայց ձեռ-
նաշիւ, զոր նրանց կը ճանաչէր, ե-
թէ մինչև իսկ Գրեյնալդի տիկերին
լինէին՝ երկու բնակները բոլոր մշու-
նեցով պարտաւած:
Նախագահի տեղը, հենց նոր գա-
ւազմած անաթը ձեռնի՝ բլրանում է
նա ինքը՝ ար Զոն Ֆաւստիւսը, ան-
համար մահկանացուներից, որ երբեք
նստել են խեղճի գաւաթները ձեռքե-
րին: Երբեք լինելով այդ տեղին ու
տեղեկը, չէր նրանց կը ճանաչէր, ե-
թէ մինչև իսկ Գրեյնալդի տիկերին
լինէին՝ երկու բնակները բոլոր մշու-
նեցով պարտաւած:
Նախագահի տեղը, հենց նոր գա-
ւազմած անաթը ձեռնի՝ բլրանում է
նա ինքը՝ ար Զոն Ֆաւստիւսը, ան-
համար մահկանացուներից, որ երբեք
նստել են խեղճի գաւաթները ձեռքե-
րին: Երբեք լինելով այդ տեղին ու
տեղեկը, չէր նրանց կը ճանաչէր, ե-
թէ մինչև իսկ Գրեյնալդի տիկերին
լինէին՝ երկու բնակները բոլոր մշու-
նեցով պարտաւած:

մենք պայքար ունենք ու յաղթանակի
յոյս, ազատութեան հաւատ ունենք
մենք ու մեր ոտքը երկրի ճամբուն
վրայ է առն հիմա...
Ու մենք չարացինք Վարդաշակի
մահը ու չերգեցինք, չարտասանեցինք
նշ մէկ բառ...
Ինչ սուգ, երբ մենք հաւատացեալ-
ներ ենք ու կը հաւատանք ծովի խա-
ղաղութիւն, Արեւի ծագումին...
Ինչ արցունք, երբ մենք հոգիին
մահութեան կը հաւատանք ու գիտենք
որ Վարդաշակը չէ մեռած...
Նիւթապաշտ մարդը՝ երբ մայր զա-
ւարճին թողնել անցնի ու անհայտ
մեր ընկերով և իր շուրջ թափափող
սկզբնական կամքները, ի սրբի խո-
րում, պիտի չլնէ որ... մեռած են
անմեղ:

Բայց մենք Նիւթապաշտ չենք,
վառն զի այդ ոսկորներուն մէջն ան-
գամ մենք կը տեսնենք ժողովուրդ աշ-
խարհը Վարդաշակի, իր կոյտառ ու
խոսքով մեզ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:

Մենք կը տեսնենք այդ մեր հոգիի
աշխարհը...
Մենք հաւատացեալ ենք, առանց
սակայն թափափելու երկնային օթի-
ւաններուն մէջ, ու հանգիստ հանգիստ
որոնելու մեր ընկերով ու ընկերներու
համար:
Անոնց օթեանը մեր հոգին է, որ
խաղաղիկ կը պահպանի անոնց ան-
ցիտ աշխարհը մէջ, իր մտերմու-
թեան մէջ, այնքան տխուր՝ մեր ու
մեր աշխատանքի ու պայքարի և Ազ-
րիկեան կրկնելուն մէջ...
Վարդաշակի ու միւս բոլորի ոսկոր-
ներն են միայն, որ պիտի փոխեն
վաղ այս աղբալիտ հոգին մէջ, ու
նրբեցնեն օճիւնն է միայն, որ հով
մը անտես, պիտի ցրէ Հրազդանի ա-
յրիներուն ու Մարտի ստորոտներն ի
վար...

Բայց ժրն մահն է, ու մը հովը այն-
քան հոգը ու այնքան յաղագիւղ, որ
պիտի կարենայ մեր հոգիի խորքերը
խուժել ու մեղքն զտնել, մեր սըր-
տի կրկնելը բանալ ու խել զա-
նոց...
Անոնց յիշատակը կը մնայ և հոս,
որ անհետնեցն դժբախտ ենք մենք
և հոս, ուր պահտ պիտի ըլլայ ան-
տարակոյտ:
Անոնց յիշատակը կենդանի... և
ստիկա իրենի բուսական է, որ մահը
պարտաւոր ըլլայ իր յաղագիւղին մէջ...
Անոնց յիշատակը մեր մէջ... և ա-
տիկա բաւական է ինքնին, որ մեռած
չըլլան անոնք, որ միւթապաշտ մենք
ու միմիկ հայեցողով դառնանք նոյն
կենդանի ու շարժականներ մեր ճամ-
բին՝ զէպի փոթորկաւ ծովը, զէպի
հայրենիք...
Մենք, նստաբեկած երիտասարդ-
ներս, Անոնց յիշատակը մեզ ընկեր...
Յովն. Միխայելեան

Անոնց յիշատակը կը մնայ և հոս,
որ անհետնեցն դժբախտ ենք մենք
և հոս, ուր պահտ պիտի ըլլայ ան-
տարակոյտ:
Անոնց յիշատակը կենդանի... և
ստիկա իրենի բուսական է, որ մահը
պարտաւոր ըլլայ իր յաղագիւղին մէջ...
Անոնց յիշատակը մեր մէջ... և ա-
տիկա բաւական է ինքնին, որ մեռած
չըլլան անոնք, որ միւթապաշտ մենք
ու միմիկ հայեցողով դառնանք նոյն
կենդանի ու շարժականներ մեր ճամ-
բին՝ զէպի փոթորկաւ ծովը, զէպի
հայրենիք...
Մենք, նստաբեկած երիտասարդ-
ներս, Անոնց յիշատակը մեզ ընկեր...
Յովն. Միխայելեան

Անոնց յիշատակը կը մնայ և հոս,
որ անհետնեցն դժբախտ ենք մենք
և հոս, ուր պահտ պիտի ըլլայ ան-
տարակոյտ:
Անոնց յիշատակը կենդանի... և
ստիկա իրենի բուսական է, որ մահը
պարտաւոր ըլլայ իր յաղագիւղին մէջ...
Անոնց յիշատակը մեր մէջ... և ա-
տիկա բաւական է ինքնին, որ մեռած
չըլլան անոնք, որ միւթապաշտ մենք
ու միմիկ հայեցողով դառնանք նոյն
կենդանի ու շարժականներ մեր ճամ-
բին՝ զէպի փոթորկաւ ծովը, զէպի
հայրենիք...
Մենք, նստաբեկած երիտասարդ-
ներս, Անոնց յիշատակը մեզ ընկեր...
Յովն. Միխայելեան

Անոնց յիշատակը կը մնայ և հոս,
որ անհետնեցն դժբախտ ենք մենք
և հոս, ուր պահտ պիտի ըլլայ ան-
տարակոյտ:
Անոնց յիշատակը կենդանի... և
ստիկա իրենի բուսական է, որ մահը
պարտաւոր ըլլայ իր յաղագիւղին մէջ...
Անոնց յիշատակը մեր մէջ... և ա-
տիկա բաւական է ինքնին, որ մեռած
չըլլան անոնք, որ միւթապաշտ մենք
ու միմիկ հայեցողով դառնանք նոյն
կենդանի ու շարժականներ մեր ճամ-
բին՝ զէպի փոթորկաւ ծովը, զէպի
հայրենիք...
Մենք, նստաբեկած երիտասարդ-
ներս, Անոնց յիշատակը մեզ ընկեր...
Յովն. Միխայելեան

ՄԱՍՅԱՅ ԶՈՒՄԱՏԵՏՐԻՑ

Ապրիլի 28-ին
Լուսին, 26 ապրիլի
(Հինգուրդ)
Մայիսի 16-ին (հ. տ.) կը կա-
տարի հայկական հանդէս Եւրո-
պիկ յիշատակին կը խօսեն յորդ
Բայա, Միլիկով և Մասենեան:
Բաճնի
Կարս, 24 ապրիլի
Վերջին օրերն ըրադարի և մահա-
ւանդ շրջանների հայ գաղթականների
մէջ մի հոսանք է սկսւած զէպի երկրի,
վար ու ցանքս անելու և ընթացյալ
օրերները վերադնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:
Եւ օրը օրին զալիս են նրանք, մի-
այն աղաւթագրիկ են հերկայաւում Բար-
ճիկ, տեղիս ճիւղի վարչութեան խնդ-
րելով տալ իրենց վկայութիւնը եր-
կիր անցնելու համար:

Հայ կուստրական առանձնապէս աշ-
քի է ընկնում զուտ հայկական գիւղե-

ՊԱՏԵՐԱԶՄ

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ
(ԳՏՏ. ՀԵՌ. ԴՈՒՄ.)

ԳԵՐ. ԿՐԵՄԵՆՆԵՐԻ ՈՅՏԲԵՑ
26 ապրիլի
Արեւմտեան ճակատ. — Գերմա-
նացիները թիկնափախելու կրակ
բացին Իսկուրի նախակողմին
ամբարձրան զէմ: Դիւրնալի վրայ
ճակատագրից վերս մեր արտի-
լերիան աշտոյթներով ցրելու ուսա-
միջնաւ բանակների խորհրդ:

Կովկասեան ճակատ. — Նրդն-
կայի ուղղութեամբ թիւրքերն օր-
ւայ ընթացում աղաղակէն յար-
ձակումներ են զործում մեր զիւ-
րերի վրայ: Թշնամին մեծ կո-
ւուստներ կը կոչուց յետոյ, երե-
կոյան զէմ զաղաղեցրեց յար-
ձակումները: Դիւրեքերի ուղղու-
թեամբ մեր զորքերը թիւրքերին
ստապելցին լեռնաշղթայից Մու-
շի շրջանի հարաւային կողմը:
Իսկապի ուղղութեամբ թշնամին,
զուր քաշելով ամբարձր զիւրե-
րից, խնայ յետ շարժուեց զէպի
արեւմուտը: Թշնամուն հետագայն-
դելին խիջինք մի լեռնային թրն-
դանօթ:

Փոթարեան աղմուկաւ Լոնդոնի մը-
շուներէց, Բաշլոյի խնդրից մասա-
նեցը վն հաստիկային անբնական լեռ-
նատեսը:
Վաղ առաւօտ է, Նոր-նոր բացում
է արալայը, ներկիւթ թեթեւ ամ-
պերը զոր վաղաքային երազով: Իրե-
րական հեռաւոր լեռնաշղթայի վրայ:
Արեւն ու փոքր լիւր բոլոր մի
վաղ, անպտուղ գիտին, աղբառիկ
բուսականութիւն. տեղ տեղ հաստը-
մառ ու կարճաճառակ կաղնիների
միջակ խմբներով: Հեռում հազիւ
նշմարում է պանդուխտ ուրաղիւթը:
Գար շրջանի մի շարք՝ կրամիտ
կոտորելի բաց հարթակներով, լեռնօր
լեռնով ու բարձր աղանձաւով: Օրը
չոր է, մաքուր, թափանցիկ, խաղաղ
է, մաքուր չէ:
Բացարձակ ձմարով հանգիստ դը-
նում են երկու ձիւտը: Առջինը լա-
ւանջիկ սապառը հեծած Ռոստինա-
նի, մի քիչ հեռաց նրա բարեխիտ
զինակի Մանչ Գանսան կուշտ լիւր
վրայ:

Աստուծո զինավառ է, իր ուղղա-
կան արդարացողով: Գլխին Մարմինի
հայտնաբերող սաղաւթաւոր, որ օգնե-
լի համարում են ստիքիին սո-
վորական կենք: Հազած է պողպատիկ
զարմ, բազմապէս ու զանազան, տեղ
տեղ թուղի կաղնիկած: Կողմից կա-
խած է պողպատեան ծանր սուսերը,
որ դիւրի պայտառը նորոգել է մաք-
ուր և յաղթանակի համար: Զախ թի-
ւին կուր վառանք, ծրուգումաւ
բաղմաթիւ ընթացողներուն, աշ-
խարհիկ—նիւթային բնիկը...
Ապաւը ձմար է ընկել ձգլին:
Նա ինքը թույլ չի տալ իրան անկող-
նի մէջ երկու հանգիստը: Բարձր գիւ-
ռայեցին արմատաւան չի արած
կաղնի ու բանակները, քանի զիս
կան թույլն ու զրկամիւր, որ կարո-
ն են նրա օգնութեան:
Երկիւր մի մեծ կուր ունեցու Ա-

բուս. Իրեւ օրինակ՝ Հորդն կաթնով
գիւղը: Այս գիւղը Թորթում գետի
սիւս-արեւելեան կողմն է, միւս փոքր
սարահարթ վրայ: Հեռւից գիւղը
առանձին քաղաքի պատկերով
թողնում, իր մի բանի երկարակ
և միւս մի յարկանի սրբատաշ շա-
րից կառուցած աներով, գիւղեցիկ
Թորթումի կենդանի Օլթից 100,
120 վերստ անհեղեղ յետոյ այսու
առաջին անգամն էս յատակ-առաջ
զի հանդիպում. առաջին անգամ
տեղ կարելի է տեսնել պատուհաններ
Ինչ խօսք, որ հայ գիւղերի ընթե-
զոյնը ոչնչացրել են եթէ ոչ բոլոր
կիսով չափ ոչնչացրել են նաև բնակիչ
ներին:
Ապրիլի հայ ազգաբնակչութեան
հրաշքով կենդանի են մնացել մի շը
14 տարեկան տղա-երեխայ, 23
ու աղջիկ, բոլորն էլ մալիւ-բէյի վ-
րենի յիշմարի կը կրեն զոհ դարձ-
նալ: Այս վերջինների պատմելով աղ-
մարդկանց մեծ մասին կապուտ
ծորին են ձգել Սպերի բերդից: Եւ
ենք, որ այդ ճիւղաբարձութեան մե-
ծն զիւր է խաղացել տեղի կովկա-
սիւրք երիտասարդ ուսուցիչ մոլո-
որը այժմ ազատ շրջում է Սպ-
րում:

Վերն-գիւ, 18 ապրիլի

ԳԵՐ. ԿՐԵՄԵՆՆԵՐԻ ՈՅՏԲԵՑ
26 ապրիլի
Արեւմտեան ճակատ. — Գերմա-
նացիները թիկնափախելու կրակ
բացին Իսկուրի նախակողմին
ամբարձրան զէմ: Դիւրնալի վրայ
ճակատագրից վերս մեր արտի-
լերիան աշտոյթներով ցրելու ուսա-
միջնաւ բանակների խորհրդ:

Կովկասեան ճակատ. — Նրդն-
կայի ուղղութեամբ թիւրքերն օր-
ւայ ընթացում աղաղակէն յար-
ձակումներ են զործում մեր զիւ-
րերի վրայ: Թշնամին մեծ կո-
ւուստներ կը կոչուց յետոյ, երե-
կոյան զէմ զաղաղեցրեց յար-
ձակումները: Դիւրեքերի ուղղու-
թեամբ մեր զորքերը թիւրքերին
ստապելցին լեռնաշղթայից Մու-
շի շրջանի հարաւային կողմը:
Իսկապի ուղղութեամբ թշնամին,
զուր քաշելով ամբարձր զիւրե-
րից, խնայ յետ շարժուեց զէպի
արեւմուտը: Թշնամուն հետագայն-
դելին խիջինք մի լեռնային թրն-
դանօթ:

Փոթարեան աղմուկաւ Լոնդոնի մը-
շուներէց, Բաշլոյի խնդրից մասա-
նեցը վն հաստիկային անբնական լեռ-
նատեսը:
Վաղ առաւօտ է, Նոր-նոր բացում
է արալայը, ներկիւթ թեթեւ ամ-
պերը զոր վաղաքային երազով: Իրե-
րական հեռաւոր լեռնաշղթայի վրայ:
Արեւն ու փոքր լիւր բոլոր մի
վաղ, անպտուղ գիտին, աղբառիկ
բուսականութիւն. տեղ տեղ հաստը-
մառ ու կարճաճառակ կաղնիների
միջակ խմբներով: Հեռում հազիւ
նշմարում է պանդուխտ ուրաղիւթը:
Գար շրջանի մի շարք՝ կրամիտ
կոտորելի բաց հարթակներով, լեռնօր
լեռնով ու բարձր աղանձաւով: Օրը
չոր է, մաքուր, թափանցիկ, խաղաղ
է, մաքուր չէ:
Բացարձակ ձմարով հանգիստ դը-
նում են երկու ձիւտը: Առջինը լա-
ւանջիկ սապառը հեծած Ռոստինա-
նի, մի քիչ հեռաց նրա բարեխիտ
զինակի Մանչ Գանսան կուշտ լիւր
վրայ:

Աստուծո զինավառ է, իր ուղղա-
կան արդարացողով: Գլխին Մարմինի
հայտնաբերող սաղաւթաւոր, որ օգնե-
լի համարում են ստիքիին սո-
վորական կենք: Հազած է պողպատիկ
զարմ, բազմապէս ու զանազան, տեղ
տեղ թուղի կաղնիկած: Կողմից կա-
խած է պողպատեան ծանր սուսերը,
որ դիւրի պայտառը նորոգել է մաք-
ուր և յաղթանակի համար: Զախ թի-
ւին կուր վառանք, ծրուգումաւ
բաղմաթիւ ընթացողներուն, աշ-
խարհիկ—նիւթային բնիկը...
Ապաւը ձմար է ընկել ձգլին:
Նա ինքը թույլ չի տալ իրան անկող-
նի մէջ երկու հանգիստը: Բարձր գիւ-
ռայեցին արմատաւան չի արած
կաղնի ու բանակները, քանի զիս
կան թույլն ու զրկամիւր, որ կարո-
ն են նրա օգնութեան:

ԳԵՐ. ԿՐԵՄԵՆՆԵՐԻ ՈՅՏԲԵՑ
26 ապրիլի
Արեւմտեան ճակատ. — Գերմա-
նացիները թիկնափախելու կրակ
բացին Իսկուրի նախակողմին
ամբարձրան զէմ: Դիւրնալի վրայ
ճակատագրից վերս մեր արտի-
լերիան աշտոյթներով ցրելու ուսա-
մի

